

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

15 - Hicr

1. Elif, Lâm, Râ. İşte sana o Kitap'ın ve açık anlatımlı Kur'an'ın ayetleri.
2. O küfre batmış olanlar zaman zaman, keşke Müslüman olsaydılar diye derin bir özlem duyarlar.
3. Bırak onları yesinler, nimetlenip zevk etsinler ve sonu gelmez arzu kendilerini oyalasın. Ama yakında bilecekler.
4. Biz hiçbir yurt ve medeniyeti, belirlenmiş bir yazgısı olmaksızın ortadan kaldırmadık.
5. Hiçbir ümmet kendisi için belirlenen sürenin ne önüne geçebilir ne de o süreyi geriletebilir.
6. Şöyle haykırdılar: "Hey! Kendisine o zikir/Kur'an indirilen! Sen gerçekten tam bir delisin."
7. "Hadi getirsene bize o melekleri, eğer doğru sözlülerdensen!"
8. Biz o melekleri ancak ve ancak hak üzere, hak bir yolla indiririz. Ve o zaman inkârcılara göz açtırılmaz.
9. Hiç kuşkusuz, o zikiri/Kur'an'ı biz indirdik, biz; her hal ve şartta onu muhakkak koruyacak olan da biziz.
10. Yemin olsun ki, senden öncekilerin o ilk kümeleri içine de nebiler gönderdik biz!
11. Onlara bir Tanrı elçisi gelir gelmez, onunla mutlaka alay ederlerdi.
12. Biz ona, günaha batmışların gönüllerinde böyle bir yol veririz.
13. Ona inanmazlar. Oysaki, öncekilerin yol ve yöntemleri gözlerinin önünden geçmiştir.
14. Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yükseliyor olsalardı.
15. Kesinlikle şöyle diyeceklerdi: "Bizim gözlerimiz döndürüldü, bakışlarımız sarhoş edildi. Belki de biz büyüye çarptırılmış bir toplumuz."
16. Yemin olsun, biz gökte burçlar oluşturduk ve onu/onları, seyredenler için süsledik.
17. Ve onu/onları, her kovulup taşlanmış şeytandan koruduk.
18. Ancak kulak hırsızlığı eden olur; onun peşine de parlak bir ateş alevi düşer.
19. Yeri yayıp döşedik, ona kuvvetli dağlar diktik ve içinde ölçülü/ahenkli her şeyden bitirdik.
20. Orada sizin için ve rızıklandırıcısı siz olmadığınız kimse için geçimlikler yarattık.
21. Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri bizim yanımızda olmasın. Ama biz onu ancak belirli bir ölçüde/bir kaderle indiririz.
22. Rüzgârları dölleyiciler olarak gönderdik; gökten bir su indirdik de onunla sizi suvardık. Onun depolayıcıları siz değilsiniz.
23. Biz, elbette biz,hayat veriyoruz; biz öldürüyoruz. Ve biziz Vâris olanlar/mirasçı kalanlar.
24. Yemin olsun, sizin önden gidenlerinizi bilmişizdir; yemin olsun, geriye kalanları da bilmişizdir.
25. Hiç kuşkusuz, Rabbindir, evet O'dur onları haşrecek olan. Hakîmdir O, Alîm'dir.
26. Yemin olsun, biz insanı; kuru çamurdan, değişken-cıvık bir balçıktan yarattık.
27. Cini/İblis'i de daha önce kavurucu ateşten yaratmıştık.

28. Hatırla o zamanı ki Rabbin meleklere, "Ben, kupkuru bir çamurdan, değişken, cıvık balçıktan bir insan yaratacağım." demişti.
29. "Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın."
30. Meleklerin tümü, toplu halde secde ettiler.
31. İblis müstesna. O, secde edenlerle beraber olmaya karşı çıktı.
32. Allah dedi: "Ey İblis! Sana ne oluyor da secde edenlerle beraber olmuyorsun?"
33. Dedi: "Kuru bir çamurdan, değişken-cıvık bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmek için var olmadım."
34. Buyurdu: "Öyleyse çık oradan, çünkü kovuldun."
35. "Din gününe kadar üzerinde lanet var."
36. Dedi: "Rabbim, onların diriltileceđi güne kadar bana süre ver."
37. Buyurdu: "Hadi, süre verilenlerdensin."
38. "Bilinen vaktin gününe kadar..."
39. Dedi: "Rabbim! Beni azdırmana yemin ederim ki, yeryüzünde onlar için mutlaka süslemeler yapacağım ve onların tümünü kesinlikle azdıracadığım."
40. "İçlerinden riyaya sapmamış, samimi kulların müstesna."
41. Buyurdu: "İşte bana varan dosdoğru yol budur."
42. "Benim kullarım aleyhine senin elinde hiçbir güç/kanıt olmayacak. Azgınların seni izleyenleri müstesna."
43. Cehennem onların tümünün şaşmaz buluşma yeridir.
44. Yedi kapısı vardır onun. Her kapıya onlardan bir bölük ayrılmıştır.
45. Sakınılması gereken şeylerden sakınanlar ise cennetlerde pınarlar içindedir.
46. "Güvene kavuşmuş olarak selamla girin oraya."
47. Göğüslerindeki düşmanlığı çekip almışızdır. Köşkler/divanlar üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olmuşlardır.
48. Orada kendilerine zahmet/yorgunluk dokunmaz. Oradan çıkarılmazlar da.
49. Haber ver kullarıma: Hiç kuşkusuz benim, evet benim, Gafûr ve Rahîm.
50. Ama acıklı azabın ta kendisidir benim azabım.
51. Onlara İbrahim'in misafirlerinden bahset.
52. Hani onun yanına girmişlerdi de "Selam!" demişlerdi. O da "Biz sizden korkuyoruz." diye konuşmuştu.
53. "Korkma! Biz sana bilgin bir ođlan müjdeliyoruz." dediler.
54. Dedi: "İhtiyarlık yakama yapıştıktan sonra mı bana müjde veriyorsunuz! Neye dayanarak müjde veriyorsunuz?"
55. Dediler: "Hakk'a dayanarak müjdeledik sana, sakın ümitsizliğe düşenlerden olma."
56. Dedi: "Sapıtılmışlardan başka kim ümit keser Rabbin rahmetinden!"
57. "Amacınız nedir ey elçiler?" diye sordu.
58. Dediler: "Biz günahkâr bir topluluđa gönderildik."
59. "Yalnız Lût'un ailesi suçlu değildir. Biz onların hepsini kurtaracağız."
60. "Lût'un karısı hariç. O günahkârlarla geride kalacaktır. Öyle takdir ettik."

61. Elçiler Lût ailesine geldiklerinde,
62. Lût: "Siz tanınmayan kimselersiniz." dedi.
63. Dediler: "Sana öyle bir şey getirdik ki,onun hakkında kuşkulanıp duruyorlardı."
64. "Sana gerçeği getirdik. Biz, özü-sözü doğru olanlarız."
65. "Gecenin bir yerinde aileni yola çıkar. Sen de arkalarından onları izle. Hiçbiriniz geri dönüp bakmasın. Emredildiğiniz yere kadar gidin."
66. Ona şu emri bir hüküm olarak ilettik: Şunlar, kökleri kesilmiş olarak sabahlayacaklardır.
67. Şehir halkı geldi. Muştulanmış olmanın sevincini yaşıyorlardı.
68. Lût dedi: "Bunlar benim konuklarımdır, aman beni utandırmayın!"
69. "Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin."
70. Dediler: "Seni elâlemin işiyle uğraşmaktan men etmemiş miydik?"
71. Lût dedi: "Eğer bir şey yapacaksınız, işte kızlarım!"
72. Senin ömrüne yemin olsun ki onlar, kendi sersemlikleri içinde bocalıyorlardı.
73. Nihayet o korkunç titreşimli ses, onları güneş doğarken yakaladı.
74. O kentin üstünü altına getirdik/üst düzeydekileri alt düzeye indirdik. Ve üzerlerine pişmiş çamurdan taşlar yağdırdık.
75. Hiç kuşkusuz, bunda, işaretlerden anlam çıkaranlar için ibretler vardır.
76. O kentin izleri/işaretleri, hâlâ işleyen bir yol üzerindedir.
77. İnananlar için bunda elbette bir ibret vardır.
78. Eyke halkı da gerçekten zalim insanlardı.
79. Onlardan intikam aldık. Her ikisi önde, belirgin bir biçimde durmaktadır.
80. Yemin olsun, Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı.
81. Ayetlerimizi onlara verdik ama onlardan yüz çeviriyorlardı.
82. Dağlardan güvenli güvenli evler yontuyorlardı.
83. Korkunç titreşimli ses onları da sabaha girecekleri sırada yakaladı.
84. Kazanıp durdukları şeylerin kendilerine hiçbir yararı olmadı.
85. Biz gökleri, yeri ve bunların arasındakileri hak olarak yarattık. O saat elbette gelecektir. Şimdi sen, uzanan elleri tut, güzel davran.
86. Kuşkusuz senin Rabbin, evet o, Hallâk'tır, hiç durmadan yaratır; en iyi şekilde bilir.
87. Yemin olsun ki, biz sana ikişerlerden/ikililerden/iç içe kıvrımlar halindeki çift mânâlılardan yedi taneyi ve şu büyük Kur'an'ı verdik.
88. Sakın, onlardan bazı çiftlere verdiğimiz nimet ve zevklere gözlerini dikme. Onlar için tasalanma da. Müminler için kanadını indir sen!
89. Ve de ki: "Ben, evet ben, apaçık konuşan bir uyarıcıyım!"
90. Aynı şekilde, o bölücülere/yemin edip duranlara da beyyineler indirmiştik.
91. Onlar ki Kur'an'ı parça parça/bölük bölük/falcılık aracı yaptılar.

92. Rabbine yemin olsun ki, biz onları toplu halde sorgu suale çekeceğiz/hepsinden mutlaka hesap soracağız;

93. Yapıp ettiklerinden...

94. Emrolunduğun şeyi, kafalarını çatlatırcasına tebliğ et; şirke bulaşmışlara aldırma.

95. Alay edip eğlenenlere karşı biz sana yeteriz.

96. Allah ile beraber başka tanrılar benimseyenler yakında bilecekler.

97. Yemin olsun ki, onların söyledikleri yüzünden senin göğsünün daraldığını biliyoruz.

98. Şimdi sen, Rabbine hamt ile tespih et ve secde edenlerden ol!

99. Sana şaşmaz ve kesin bilgi gelinceye kadar Rabbine ibadet et!